

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af EU-ansattes løn.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.

(Fremsat 22/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil først takke forslagsstillerne for at rejse debatten om de EU-ansattes lønforhold. Det er et emne, der interesserer mange i Folketinget, i regeringen og i befolkningen.

Den danske regering har en meget restriktiv holdning til EU-ansattes lønninger. Vi synes, lønniveauet er for højt, urimelig højt, i forhold til de lønninger, der kan opnås for tilsvarende arbejde i medlemslandene. Vi er modstandere af EU's lønsystem med automatisk halvårlig regulering af lønnen. Derfor stemmer Danmark også helt konsekvent imod, hver gang Kommissionen kommer med forslag om nye lønjusteringer. Vi stemte imod systemet som sådan med automatiske lønjusteringer, da det i 1991 blev forlænget for en 10-årig periode.

Forslagsstillerne foreslår, at Danmark også markerer en klar holdning, når det gælder beskatningen. Det foreslås, at EU skærper beskatningen svarende til f.eks. et gennemsnit af de nationale beskatninger. For mig og for regeringen er det et godt mål. Jeg er enig med forslagsstillerne, når de gør opmærksom på, at situationen forekommer særlig grotesk, når der er tale om EU-ansatte, der arbejder for EU i deres hjemland.

En forhøjelse af beskatningen til et gennemsnit af de nationale beskatninger vil først kræve et forslag fra Kommissionen. Herefter skal det vedtages med kvalificeret flertal. Regeringen så gerne, at disse skridt blev taget, men det bliver ikke let. Det er ikke realistisk, at Kommissionen og et flertal af medlemslandene, som situationen ser ud nu, vil støtte et så vidtgående forslag vedrørende beskatningen af EU-ansatte.

Forslagsstillerne kommer ind på nogle interne danske skatteregler, der regulerer adgangen til at fradrage udgifter. Jeg har stor sympati for forslagsstillernes tankegang. Danmark skal overholde sine internationale forpligtelser, det

gælder i forhold til EU og i forhold til internationale organisationer, hvor Danmark har tiltrådt konventioner og aftaler om forholdene for de ansatte. Der synes desværre ikke at være gode muligheder for at stramme skattereglerne på en fornuftig måde uden at komme i strid med EU-reglerne.

Vores bedste mulighed for at få et mere fornuftigt forhold mellem løn og skat for EU-ansatte er at fortsætte den aktive indsats. Her vil regeringen arbejde for væsentligt mere restriktive regler, så det nuværende så for høje lønniveau kan nedbringes og automatikken fjernes. Disse synspunkter vil også være regeringens synspunkter, når vi kommer til drøftelserne i EU om lønsystemet for EU-ansatte fra år 2000.

EU's personalestruktur er opbygget som et internationalt tjenestemandssystem. Personalets løn- og arbejdsvilkår er fastlagt med bindende retsakter vedtaget af Rådet på grundlag af traktaten. De vigtigste bestemmelser står i en protokol, som er en del af selve traktatgrundlaget. Generelle bestemmelser om løn- og ansættelsesforhold er fastsat i den såkaldte vedtægt udfærdiget af Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen.

Det fremgår af protokollen, at EU-ansatte betaler skat til Fællesskaberne af den løn, de modtager derfra. De ansatte er fritaget for national beskatning af denne løn. Det vil altså stride imod traktaten at underkaste EU-ansatte national beskatning af løn fra Fællesskabet, og det er vi altså også nødt til at tage hensyn til ved behandlingen af dette forslag.

Jens Peter Verner (S):

Beslutningsforslaget opfordrer regeringen til at arbejde for, at EU-ansatte kommer til at betale indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag på niveau med de øvrige borgere i EU-landene.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at de lønninger, der udbetales af De Europæiske Fællesskaber, er alt for høje. Derfor har Danmark også været imod en opregulering af lønningerne i EU og har stemt imod, når lønningerne har skulle opreguleres.

Når dertil kommer, at lønningerne skattemæssigt behandles uhyre lempeligt, har vi en situation, der er endog meget favorabel for EU-ansatte. Det er jeg enig med forslagsstillerne i. Det giver naturligvis anledning til kritik. Socialdemokratiet deler den kritik, hvorfor den danske regering efter Socialdemokratiets opfattelse

bør arbejde for en skærpet beskatning af EU-ansatte. En fortsat dansk kritik af EU-ansattes lønforhold breder sig forhåbentlig til de øvrige medlemslande, så Kommissionen fremsætter et forslag om en langt mere passende skattebetaling for EU-ansatte og en langt mere passende aflønning.

Peter Brixtofte (V):

Når man er varm tilhænger af det europæiske samarbejde, som Venstre er, kan det jo kun ærgre, at der er ting, man kan kritisere i EU-samarbejdet, ikke mindst når kritikken er berettiget, og kritikken af skatteforholdene for de EU-ansatte er fuldt berettiget. Derfor kan Venstre tilslutte sig de synspunkter, som kommer til udtryk ved de tre linjer, som står her i beslutningsforslaget.

Vi ønsker også, at regeringen arbejder for, at EU-ansatte betaler indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag på niveau med de øvrige borgere i EU-landene, så vi står sådan set helt bag ordene i det her forslag. Så jeg håber, at det er muligt for regeringen sammen med de andre regeringer at lave om på reglerne, for vi synes, det er forkert og en provokation, at man har forskellige skatteforhold.

Vi siger tak for forslaget, men det ærgrer os lidt, at det er nødvendigt at fremsætte det.

Brian Mikkelsen (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Jens Heimbürger, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne oplæse følgende:

I Det Konservative Folkeparti deler vi naturligvis SF's bekymring for unødigt høje offentlige udgifter, herunder unødigt høje lønninger, men set i lyset af den betydning, EU har for vores samfund og for hele udviklingen i Europa, må man jo sige, at det er nogle småproblemer, vi beskæftiger os med i det her beslutningsforslag.

Det ændrer imidlertid ikke ved, at vi skal tage det alvorligt, at nogle embedsmænd får meget, meget høje lønninger, samtidig med at de betaler en relativt lav skat. Det virker urimeligt og stødende også på den almindelige borger, og hvad værre er, det kan medvirke til en unødvendig kritik af selve EU's arbejde og idé. Derfor mener vi, at de administrative skønhedspletter skal fjernes.

Det Konservative Folkepartis politik har altid været klar på det her område. Vi ønsker en tilpasning af EU-ansattes skatteniveau svarende til et gennemsnit for EU-landenes skatteniveau

inklusive arbejdsmarkedsbidraget. Vi ønsker også, at der kan stemmes imod enhver lønforhøjelse i EU-systemet. Vi ønsker, at den halvårslige regulering af lønnen, som finder sted automatisk, skal ophøre, og sluttelig ønsker vi, at der ved de næste generelle lønforhandlinger for EU-ansatte skal foreslås lønreduktioner, såfremt man ikke har gennemført ændringer i skattesystemet.

Heller ikke over for EU-systemet tror vi på tomme slag i luften, men dog ser vi positivt på beslutningsforslaget. Løn- og skatteforhold for EU-embedsmænd bør bringes i bedre balance med det øvrige arbejdsmarked. Det siger vi, fordi vi er meget EU-positive, og vi mener, det er med til at ødelægge den stemning, den mentalitet, der er over for EU-systemet, så derfor synes vi, at man skal bringe orden i dette forhold, få nogle fornuftige forhold, så folk kan forstå, hvad det er, der foregår i systemet.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti kan naturligvis helhjertet støtte det her forslag, som SF har fremsat. Der er ingen tvivl om, og det kommer jo til udtryk af og til også i dagspressen, at både lønniveau og beskatningsniveau for EU-ansatte er helt urimelige. De bør bringes på niveau med de nationale ordninger, og vi håber meget, at det også må blive realiteten en dag.

Det kan godt ærgre os lidt, når vi hører sådan en omgang, som vi har hørt her indtil nu, at det virker som en lidt gratis omgang for nogle. Der er ingen grænser for, at vi i den her sag kan finde fodslag og være enige om forargelsen over de høje lønninger og den lave beskatning, og det må der også gøres noget ved.

Men jeg bliver nødt til at spørge udenrigsministeren, når nu regeringen er så positiv over for det her forslag og siger, man har arbejdet på det, men samtidig fremhæver, at for at kunne lave om på det niveau, der gælder for løn og skat i dag, kræver det et udspil fra Kommissionen og et flertal blandt medlemslandene: Kan regeringen dog ikke komme med andet? Hver eneste gang har vi hørt, at regeringen er enig i, at der skal ske noget på det her område, og så kommer alle besværlighederne, der jo betyder, at det reelt er en gratis omgang, regeringen kommer med.

Jeg tror, regeringen må prøve at udvise en lidt højere grad af opfindsomhed, og det kan godt være, at man i en eller anden situation i forbindelse med opbygningen af en ny institu-

tion eller i forbindelse med, at man diskuterer de årlige budgetter, på en helt anden måde, end man har gjort hidtil, skal stramme skruen og på et område sætte hårdt mod hårdt for at få det her gennemført.

Hvis der er den brede enighed her i Folketinget, som det ser ud til, om, at de her ting skal laves om, så kræver det altså, at regeringen udviser en højere grad af opfindsomhed med hensyn til, hvordan man så skal kæmpe for at få det her igennem, i stedet for alene at læne sig tilbage og sige, at man er positiv over for de her ting, og at man da også arbejder for det og vil stemme for det, hvis der kommer et forslag fra Kommissionen.

Der skal andre ting på banen her, og det håber jeg at regeringen på et tidspunkt finder ud af, så vi kan komme nogle vegne i stedet for bare at stå og klappe på hinandens skuldre over, at vi er enige om, at løn- og beskatningsniveauet for EU-ansatte er helt forkert.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu har jeg det indtryk, at hr. Thulesen Dahl rent faktisk forsøger at følge meget godt med i, hvad der sådan sker i EU, og hvad der arbejdes med i Kommissionen. Jeg er også sikker på, at hr. Thulesen Dahl er klar over, at kommissæren for det her område rent faktisk arbejder på at ændre disse regler.

Så at sige her fra Folketingets talerstol, at det er en gratis omgang, og at der ingenting sker, synes jeg er at skyde noget ved siden af. Man er faktisk i gang endda i et sådant omfang, at man har set strejke på området. Jeg er sikker på, at hr. Thulesen Dahl ved det, men det er måske ikke noget af det, der er mest interessant at oplyse her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige til hr. Jens Peter Verner, at der i mange år har været arbejdet med tingene. Der har også i mange år været arbejdet på, at man skulle have lavet om på de urimeligheder, der finder sted i Europa-Parlamentet. Der har i mange år været arbejdet på tingene; der sker bare ingenting.

Nu kan man henvise til, at en kommissær sidder og arbejder, javel, og man kan henvise til, at der er forslag om strukturændringer, javel, man kan henvise til, at der er nogle EU-ansatte, der er utilfredse, javel, men vi vil se

handling; se, at der rent faktisk sker noget. Det er altså ikke nok, at regeringen kommer herop og siger, at den da støtter, men at der da skal komme et forslag fra Kommissionen, nu må vi da se, vi er da positive osv.

Det kræver altså en højere grad af opfindsomhed. Vi har jo tidligere i andre situationer, hvor det drejede sig om EU, fået fremhævet af regeringen selv, hvordan pågænhed og det der med, at den har fastholdt et ønske og er blevet ved med at presse på igen og igen og igen i forskellige sammenhænge, virkelig har båret frugt, selv om den har skullet have opbakning fra andre lande for at få det gennemført.

Jeg savner altså det samme engagement på det her område.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det er altså meget, meget vidtgående, må jeg sige til hr. Thulesen Dahl. Der arbejdes altså rent faktisk for sagen på samme måde, som man ser at hr. Thulesen Dahls parti arbejder for sine sager her i Folketinget. Det er ikke alting, det lykkes at få igennem, men jeg tror faktisk, at der sker noget på det her område. Jeg tror faktisk, at det danske pres betyder, at der sker noget, og når den danske regering gang på gang stemmer imod lønforhøjelser, tror jeg faktisk, at det på et tidspunkt gør indtryk.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er glad for, at hr. Jens Peter Verner er af den overbevisning, at Dansk Folkepartis vedholdende pres her i Folketinget giver resultater.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er på linje med en lang række af de tidligere ordførere, så Det Radikale Venstre er da også enig i kritikken af lønniveauet for EU-ansatte, der i mange tilfælde kan synes overdrevent højt.

Men spørgsmålet er, om man alene skal gøre noget ved det, eller man skal gøre det i fællesskab. Det Radikale Venstre synes selvfølgelig, at man skal gøre det i fællesskab og arbejde for, at man i EU som helhed gør noget ved den her problematik og ikke bare isoleret fra dansk side.

Derfor kan vi ikke tilslutte os forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Da Enhedslistens ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg markere vores synspunkt.

Vi kan fuldt ud tilslutte os forslaget, og så længe vi har den konstruktion, der hedder EU, og ikke har fået rullet den tilbage til et mellemstatsligt samarbejde, må vi affinde os med det her forhold, men vi vil absolut støtte det her forslag, så længe vi må lide under EU.

Kim Behnke (FP):

SF kan jo betragte det umiddelbart som en voldsom sejr, at ikke alene udenrigsministeren og dermed regeringen, men alle partier i Folketinget bakker op om de tanker, som SF har nedfældet her. Man kan jo ikke lade være med at tænke den tanke, om tilslutningen til forslaget havde været helt så voldsom, som vi har oplevet i dag, hvis nu der ikke havde været EU-afstemning den 28. maj, for det er jo ikke første gang, denne debat bliver rejst i Folketinget. Medlemmer af Fremskridtspartiet har i flere omgange stillet spørgsmål til skiftende udenrigsministre om det forhold, at der rent faktisk sker en urimelig høj aflønning af ansatte i EU-systemet og en alt, alt for lempelig beskatning af de pågældendes tårnhøje lønninger.

Hver gang har vi fået det svar, som udenrigsministeren også giver i dag, nemlig at den danske regering har rene hænder, men at det desværre er alle de andre, der ikke vil være med til at sænke disse lønninger eller ændre beskatningen. Og så længe man er sikker på, at de andre ikke vil det, slipper den danske regering for at gøre alvor af tingene.

Derfor ville jeg, hvis jeg var SF, mene, at konklusionen på forslaget må være, at der enten sker en vedtagelse af forslaget, eller at udvalget afgiver en beretning, sådan at der rent faktisk ligger et stykke papir, som udenrigsministeren kan have med og dermed lægge vægt bag ordene over for kollegerne i Ministerrådet og sige, at det ikke bare er den danske regering, nej, det er hele det danske parlament på tværs af politiske skel, der har den opfattelse, at EU-lønningerne er for høje og beskatningen for lempelig.

Ministeren gjorde mest ud af at pege på de ansatte der, hvor Kommissionen, om man så må sige, er arbejdsgiver eller i hvert fald foreslår lønningsniveauet. Men som det er mig bekendt, gør der sig også det gældende, at de, der er ansat under Parlamentet, har meget lempelige lønningsvilkår og særligt de mennesker, der er ansat og bor her i Danmark, men bliver aflønnet af Parlamentet, og dér er det vel ikke Kommissionen, der er løngiver, der er det Parlamentet.

Dér må det vel også være en opgave at sørge for, at spørgsmålet bliver rejst i rette forum, og om det er de 16 danske europaparlamentarikere eller den danske regering, der skal gøre det, må vi prøve at få afklaret under udvalgsarbejdet.

Det er selvfølgelig helt rigtigt set, at den beskatning, der er af disse meget højtlønnede folk, selvfølgelig skal være fuldstændig den samme, som hvis der var tale om en dansk virksomhed.

Men SF har glemt pensionsordningerne. Der tales i forslaget om, at der skal betales indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag. Jeg mener, at vi skal udvide forslaget til også at gælde de pensionsordninger, der er, sådan at de meget favorable vilkår, der er, både hvad angår direkte pension og også forskellige forsikringsordninger, bliver omfattet af fuldt normal dansk beskatning.

At mange af de folk så sikkert synes, at den danske beskatning er urimeligt høj, kan jeg kun være enig med dem i, men sådan er det, og det må være sådan, at man som ansat i EU-systemet selvfølgelig efterlever de nationale regler, og i Danmark er der altså en høj beskatning.

Vi støtter forslaget fuldt ud, og vi håber på, at vi i fællesskab enten kan få forslaget vedtaget eller få afgivet en beretning, som betyder, at vi kan lægge det fornødne pres på resten af EU, sådan at vi kan få disse regler lavet om, for det er en torn i øjet på den danske skatteborger, som via sin momsbetaling betaler til det her system, at kunne konstatere, at folk, der oven i købet kan være deres nabo her i Danmark, får urimeligt høje lønninger. De bor i samme hus, i samme kvarter, men den, der tilfældigvis er ansat af EU, har en urimeligt høj løn og betaler næsten ingenting i skat.

Så tak til SF for at have fremsat forslaget. Vi støtter det hundrede procent.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti kan helt og fuldt støtte dette forslag.

Der er en bemærkning, jeg vil trække frem fra bemærkningerne til forslaget, hvor SF skriver, at »noget tilsvarende gælder ansatte i en række andre internationale organisationer og bør også tages op til overvejelse.« For jeg synes, det er væsentligt og relevant, at vi ikke blot får EU, men også Nordisk Råd og FN med – for nu at nævne to internationale organisationer, hvor vi selv er med, og hvor lønningerne mig bekendt i visse tilfælde vel er endnu højere end i

EU, og hvor beskatningen vel er tilsvarende gunstig.

Så det vil jeg gerne have at vi kommer til at bore i under udvalgsarbejdet, ikke for at bortlede opmærksomheden fra det, der er sagt om EU – det står jeg hundrede procent bag, for jeg synes, det er godt og rigtigt, og jeg synes også, vi skal satse på at få handling bag ordene – men for at vi virkelig kan få alle relevante organisationer inddraget og få dem belyst og få lavet en konkret handlingsplan.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

Det er jo ikke så tit, man som ordfører for et forslag fra et oppositionsparti møder lutter velvilje. Men at alle kan gå ind for det, kan jo skyldes, at forslaget nærmest betragtes som ikke noget særligt, men det kan jo også skyldes, at vi trods alt har fundet et område, som det er indlysende at man burde gøre noget ved, og det er det, jeg mener der er tale om her. Og jeg mener, at når vi er så enige, må vi i hvert fald have en eller anden form for en konklusion på det.

Nu er jeg jo udmærket klar over, at der er ikke noget om, at udenrigsministeren kun gør noget, når han pålægges det, eller at han gør det som det første, han overhovedet gør, bare fordi han får det pålagt, men alligevel mener jeg nok, at det kan have betydning, at der bliver lavet en form for vedtagelse i Folketinget eller en form for beretning, hvor man også præciserer nogle andre ting end lige det, der står i forslaget, som jo primært drejer sig om EU-ansatte, men som også – som nogle ordførere har været inde på – gælder andre organisationer, for det er jo helt tilsvarende i andre organisationer.

Det er klart, at det er rimeligt, at lønnen er lidt højere, hvis man er langt væk hjemmefra, og det tror jeg er rigtigt, hvis man skal kunne tiltrække nogle mennesker, og derfor er det rimeligt, at den er lidt højere, men af en eller anden grund er den altså blevet så meget højere, at der slet ingen rimelighed er i det længere.

Og i den forbindelse kan man sige, at der er to problemer i det, og det ene er det problem, som de politikere måtte have, som er, skal vi sige store EU-tilhængere, nemlig at det miskrediterer EU, og det er jeg ikke tilhænger af, ikke fordi jeg er meget begejstret for EU, for jeg er

kritisk over for EU, men jeg er ikke tilhænger af, at EU skal kritiseres, fordi man har sådan nogle åndssvage ordninger, som man har dernede.

Det er den ene begrundelse for, at det er tuset, at man har de systemer, som man har, og den anden begrundelse er, at hvis man skal tjene nogle mennesker – og det skal EU-tjenestemænd ligesom danske tjenestemænd – så nytter det ikke noget, at man lønmæssigt og skattemæssigt er så forskellig fra de mennesker, som man skal være tjener for.

Det er altså den anden begrundelse, og det gælder i høj grad også de mennesker, vi har udsendt for FN rundt omkring i verden, at hvis de optræder som herrer, fordi de simpelt hen har det økonomisk stude, er de altså ikke de bedste tjenere for de mennesker, som de skal være noget for.

Jeg takker for bemærkningerne til forslaget og regner med, at vi kan vende tilbage med noget i form af en konklusion, som vi kan stemme om, eller måske lave en beretning. Det er ikke det afgørende for os; det afgørende er, at vi kommer videre. Og jeg tror også, udenrigsministeren må give mig ret i, at det somme tider kan være lidt svært at tro på, at Kommissionen kan gøre noget, selv om den gerne vil, for hvem er det, Kommissionen får ideerne fra? Ja, det er måske Kommissionens egne embedsmænd, og så kan man godt forestille sig, at de måske ikke altid kan se det indlysende i, at der skal gøres noget ved de her ting.

Så derfor er det her måske netop et sted, hvor man udefra, nemlig fra regeringernes side, godt kunne lægge noget pres, for ellers tror jeg det tager endnu længere tid. For hvis man skal lave noget om hos dem, der er éns nærmeste medarbejdere, kan det altså være lidt sværere, end hvis nogle udefra presser på.

Men tak for bemærkningerne, også udenrigsministerens!

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det burde jo ikke overraske hr. Aage Frandsen, at jeg er modstander af automatisk dyrtidsregulering, og at jeg ikke forsvare de EU-ansattes automatiske dyrtidsregulering. Og da hr. Aage Frandsen historisk set har været tilhænger af den automatiske dyrtidsregulering, er jeg glad for at kunne notere mig, at hr. Aage Frandsen nu også melder sig som modstander mod EU-ansattes automatiske dyrtidsregulering. Og man kan sige, at diskussionen om automatisk

dyrtidsregulering er en diskussion, som vi nu i fællesskab har lagt bag os, for det er ikke noget, vi går ind for.

Må jeg så sige, at regeringen faktisk følger dette forslag med stor opmærksomhed og også det, der foregår i Kommissionen i disse dage, hvor det er tydeligt, at Kommissionens administration tager et opgør med de ansatte.

Senest har de ansatte jo strejket, fordi de nu ikke længere kan få løn, fordi de strejker. Og nu kender jeg hr. Aage Frandsen igennem mange år, og jeg vil tro, at hvis vi i Danmark havde afskaffet en ret til at få løn, når man strejker, ville hr. Aage Frandsen have meldt sig på barrikaderne for at forsvare de strejkendes ret til løn, mens de strejker. Men det er jo også en historisk diskussion, og den er sådan set ikke relevant her.

Regeringen følger dette nøje, og vi overvejer til stadighed meget nøje, hvorledes vi bedst kan påvirke den diskussion. Og det er ikke noget, jeg siger til lejligheden – i anledning af en kommende folkeafstemning – det er faktisk noget, vi selv mener. Og vi overvejer til stadighed nøje, hvordan vi bedst kan påvirke Kommissionen og tjenestegrenene til at arbejde i retning af vore synspunkter, og det er nogle overvejelser, som ikke er afsluttet med denne behandling i dag, men som hele tiden foregår.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er ikke fordi jeg skal trække sagen i langdrag, for jeg ved, at udenrigsministeren også har andre gøremål, men med hensyn til den historiske virkelighed har jeg to bemærkninger:

For det første er det korrekt, at SF stemte imod afskaffelsen af dyrtidsreguleringen, for vi mente, at med den prisudvikling, der var dengang, ville man som lønmodtager tabe økonomisk. Men vi har ikke stillet forslag om at genindføre dyrtidsreguleringen, for med hensyn til at sikre lønmodtagernes muligheder er det helt unødvendigt i dag, fordi vi ikke har den pris-inflation, som vi havde tidligere.

Så virkeligheden har ændret sig, og man er tossedum, hvis man ikke retter sig efter, at virkeligheden har ændret sig. Så jeg kunne ikke drømme om at foreslå dyrtidsreguleringen genindført.

For det andet:

Med hensyn til den hypotetiske situation, at de ansatte skulle have løn under en strejke, har vi aldrig nogen sinde foreslået, at de skulle have mulighed for at få løn under en strejke, og det sagde udenrigsministeren heller ikke.

Derimod kan jeg sige til udenrigsministeren, at vi har ment, at boden i arbejdsretten er en ekstra straf, som ikke er nødvendig, fordi det at miste sin løn er straf nok. Og deri ligger implicit, at vi altid – uden dog at have diskuteret det – må have gået ind for, at man blev trukket i løn, når man ikke arbejdede, og det synes jeg også i dag er meget rimeligt, for man skal have løn som forskyldt, men ikke, når man ikke påtager sig sit arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 7. maj 1998, kl. 9.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 21.39